õppis Peetri reaalkoolis Tallinnas ja 1906—13 A. Stieglitz'i (vt.) kunstikoolis Peterburis, töötas siis stipendiaadina välismail, peamiselt Pariisis. R. komandeeriti 1915 Vene riiklikku väärtmärkide trükikotta, kus ta peakunstniku abina, hiljemini iseseisvalt töötas rahamärkide, postmarkide ja muude graafiliste tööde valmistamisel kuni sügiseni 1920. R. toimib a-st 1920 Tallinnas, kus on olnud Riigi Kunsttööstuskooli (a-st 1938 Riigi Kõrgema Kunstikooli) õpetaja ja hiljemini selle graafika-ateljee ja a-st 1936 ühtlasi graafikaosakonna juhataja. Ta on teostanud rea kunstiteekondi välismaile ja töötanud a-st 1921 pidevalt ka kunstnikuna-konsultandina Riigitrükikojas, eriti rahamärkide valmistamisel. A-st 1923 on ta E. Kujutavate Kunstnikkude Keskühingu liige; olnud Rakenduskunsti ühingu „RaKü" asutajaid (1932) ja selle esimees 1935—36, a-st 1937 Kujutava Kunsti Sihtkapitali esinduskogu juhatuse abiesimees ja a-st 1937 ühtlasi Kunsti Sihtkapitali valitsuse liige. — Graafikas on R. andnud suurema kogu mitmesuguseid peenelt teostatud joonistisi kodu- ja välismaa teemadel, oforte, linoollõikeid, eksliibriseid, raamatugraafilisi teoseid, auaadresse ja muud rakendusgraafikat, valmistanud samuti käibelolevate rahamärkide kavandid. Maalikunstnikuna on ta tuntud tugevate dekoratiiv-stilistiliste kalduvustega pastellistina maastiku- ja rannamotiivide alal. Ta parimaid teoseid sel alal on „Laeva ehitamine" („Tütarsaar") a-st 1926 (Eesti Kunstimuuseumis Tallinnas); siis mainitagu joonistist „Voka" (1925; E. Kunstimuuseumis Tall-s), värvilist aplikatsiooni — pannood „Muistsel ajal" (1934) ja suurt värvilist joonistist — kompositsiooni „Viimsed tunnistajad" (1935). 1938. a. viimistles R. ta enda poolt leiutatud originaalset maneeri — oleoakvatüüpia-aplikatsiooni. Sellest sarjast on esiletõstetavad ta teosed „Saatus", „Eelkevade aimus" ja „Heroiline põhjamaa motiiv" (1938). R. on võtnud osa ka eesti kunsti esindusnäitusist välismail.

Isikl. jm. saadud andmed.

A. V.; T.

REINTALU (end. perekonnanimi kuni 1935 **Reinthal**), **Johannes**, omavalitsus- ja majandustegelane, sünd. 19. III 1875 vkj. Viljandimaal Kurista v. Aidu külas õpetaja pojana, õppis 1888—89 Põltsamaal kroonu-algkoolis ja 1889—93 Eesti Aleksandri linnakoolis, mille lõpetamise järel õppis vallakirjutaja ametit, oli 1895—97 vallakooliõpetaja Raplas ja 1897—1905 vallakirjutaja Harjumaal Ravila (sel ajal Nikolai) vallas, toimides 1901—03 ühtlasi Alavere vallakirjutajana; 1904. a. kevadest 1905. a. lõpuni teotses ta samas ametis Kohilas. Sunnitud s. a. dets-s siit põgenema, elas R. maapagulasena Sise-Venemaal ning Peterburis ja siirdus sügisel 1906 Narva ajalehe „Põhjanaela" toimetuse liikmeks. Selle lehe kinnijäämise järel asus ta märtsis 1907 Tallinnas „Sõnumete" toimetusse ja s. a. suvel „Virulase" juurde ametisse. A-il 1908—09 töötas R. mõne kuu „Päevalehe" toimetuses, kust jälle siirdus „Virulase" juurde. 1909. a. lõpul läks „Virulane" ostu teel J. Järvelt (vt.) M. Antje omanduseks. Et tekkisid kahtlused „Virulase" väljaandmise kulude katte allikais (oletati abiraha saamist saksa ringkonnilt), lahkus R. jaan-s 1910 ühes mitme teise toimetuse liikmega (J. Mändmetsa, P. Olaku, Ed. Hubel'i jt.) „Virulase" toimetusest, asutades uue päevalehe „Tallinna Teataja" (ühes kaaslehega, 3 korda nädalas ilmuvate „Tallinna Uudistega"), mille vastutava toimetajana R. toimis a-il 1910—14. Loobunud toimetustööst, oli ta 1914—33 juhatuse esimeheks Tallinna Eesti Laenu- ja Hoiu-Ühisuses (pärastises Eesti Vastastikuses Krediit-Ühisuses, praeguses Eesti Laenu Pangas), mille nõukogu liige ta on olnud selle asutamisest 1909—14 ja alates 1933. 1917. a. revolutsiooni algupoolel sai R. Harjumaa miilitsaülemaks ja valiti s. a. sügisel Harju maakonnavalitsuse esimeheks, mis kohalt ta s. a. dets-s enamlaste poolt tagandati. Saksa okupatsiooni ajal panganduse ja äri alal teotsenud, jätkas R. 1918—20 oma tegevust Harju maakonnavalitsuse esimehena, olles ühtlasi 1919—20 Asutava Kogu liige rahvaerakonna rühmas. A-il 1920—21 toimis ta Petseri maaülemana, teostades seal perekonnanimede panemise ja valdade ümberkorralduse. A-il 1924—27 oli ta Tallinna linna revisjonikomisjoni esimees ja 1927—36 Tallinna vaeslastekohtu esimees. — Majanduse alal on R. toiminud peale selle juhatuse esimehena või liikmena mitmes ühingus,

Eesti biograafilise leksikoni tÃ ƒÂ¤ienduskÃ ƒÂ¶ide, 1940, lk. 274